

47-49.

Egy szám ára 10 korona.

VIII. évfolyam 1922.

41. szám.

Október 8.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 520 korona.
 Fél évre 260 korona.
 Negyed évre 130 korona.

Egyes szám ára:
10 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Emlékszik.

Művésznő, emlékszik, önhöz irtam
 A legelső szerelmes versemet;
 Csak öt sor volt, de épen elég
 S hogy kinevetett érte engemet.

Később megbocsájtott s ha eljött
 A sokat ígérő, szép délután,
 Vendégül látott egy feketére
 A premier előtt és azután.

Igy telt sok idő és forró este,
 Lázban égtem, míg ön a szinpadon
 Királylányokat és királynőket
 Játszotta, engem a bu sorvasztott.

Most, hogyha olykor visszagondolok
 Ugy fáj az nékem, ugy bánt engemet!
 Küldje vissza, ugy sem önhöz irtam
 A legelső szerelmes versemet.

MAIZNER JÁNOS.

Őszi rózsák.

Sugjátok meg néki
Fehér őszirózsák,
Sugjátok meg néki
Szivem nagy panaszát,
Amikor rátok néz,
Ha ott jár köztetek,
Mondjátok meg néki,
Hogy nagyon szenvedek,
Beszéljete néki
Lelkem bánatáról,
Az életem beteg,
Lázás tavaszáról,
Mondjátok, hogy sirba
Mennek az eszmények,
Hogy meghol minden,
Töznek a remények,
Mondjátok, hogy ősz van,
Hullnak a virágok,
És úgy fáj nekem is
Bucsu sóhajtástok,
Nézze milyen bágyadt
Már a nap sugára,
Mondjátok, hogy Ti is
Mentek nem sokára.
Ne hagyjon hát így el,
Hisz' megöl a bánat,
Jöjjön, tépjük együtt
Le a rózsaszálat!
Sugjátok meg néki,
Hogy az övé vagyok
És hogy ha nem szeret
Véletek meghalok!

F. Ilonka.

LÓRELÁTÓ HAZIASSZONY.

Férj: A tudósok kiszámították, hogy a nap két millió év múlva kihül és akkor megfagy a világ...

Háziasszony: Szent Isten! Akor jó lesz előre fáról gondosodni!

A cir kusz.

Falusi eset.

Mennéztük még a cir kusz is, de a sógor nagyon szentes kedvibe vót, merhogya a fejrén csak úgy pucéran vót. Mán akik játszottak.

csövön néznek, hát mink is szeretünk volna olyanon nézni.

Épp gyütt is az az ember, aki árutta.

— Aggyon egy ollyat — mon

Csak avvót a furcsa, hosshosse ládzott azé semmi olyassuk, mer bizvást betopasztották valamivel.

— Csak istentelen ember ked, sógor — mongya nekem — még ilyen helyre is elcsábit ked, ahun pegy feleséges embernek nem vóna szabad lennyi.

— Sose sajnállya ked mellátnyi, amit zek a dámák nem sajnálnak mutatnyi. Ne féllék ked ettü nem vaku mekkes! Ugye, Tukarcs.

— Jáj! Déhogy vákul, déhogy vákul! — vigyorgott Tukarcs. — Még vacsorá helyett is est nizznim!

Oszt utóbb a sógor is gusztust kapott, hát megemberelte magát, oszt nézte, hogy a szememaj kipottyant.

Láttuk, hogy sokan valami

dok — de mongya má meg, mija?

— Ez? Gukker. Látcső. Tesék.

— Mit fizetek? — kérdem.

— Husz grajcárt — mongya.

— Nem lesz derága? — firtatom.

— Ez a használási dijj — erősityi.

Mebbök a sógor is, oszt sugja:

— Aggya mekkes, isz a gyermekeknek is megér, jádzani, annyit.

— No, — mondok — hát itt a pize — oszt odattam a husz vasat.

Megest kigyüttek azok a fájin pucér személyek, hát megakartuk őket tapasztalni.

— No — mondok — mos má tán ollyasmit is látónk evvel a izével.

Oszt nézek bele a csöbe. Oszt nem látok semmit.

— Mija fene esett ebbe, honnan látok — firtatom.

— Bizvást becsapta kedet a német — mondja a sógor.

Oszt meges csak nézek bele én az egyik ódarru, a sógor meg a másikru.

— Láte ked valamit sógor? — szólok Matyó sógornak.

— Lát a csuda — morog — hát ked lát-e valamit?

— Mer én se látok — mondok, éppeg semmit.

— No, mán eszt mésse értem — mondok ehune, mennyien néznek ilyen csiven, osztán egyesbe. Oszt azok látnak. Mink meg kettesbe nézünk, oszt mésse látónk.

— Valami hiba lesz mongya a sógor.

— Biztos — hagyom rá.

— Próbáljuk meg még eccer — biztat a sógor.

— Jó lesz, mondok, de te meg Tukarcs, ahogy látod, hogy má nézünk hát gyuccs eszszál masinát, oszt világiccs, mer aligha annem lesz a baj, hogy sötét van a csölyukba!

Oszt ugy is tettünk.

A sógor meg én néztünk, oszt a Tukarcs meg esszál masinát gyujtott, oszt világított a csö alatt.

— Láté má most? — kérdi a sógor.

— Dehogyis látok — felelem, de abban a minitumba elkezdett a szemem cikrát háyni, pegy nagyon, oszt ketek bomolva? Nem láttyák, hogy itt z a hely tüzes veszedelem?

— Nem mink, kérem alásan — mondok, oszt a tenyerem a képemre fogtam, mer fájt.

— Pegy láthatnák, ha szemeg vóna, hogy fábu való ez a ház — mongya az ur.

— Hát az igaz — mondok.

— Hogy mertek akkor meg gyufát gyutani? — megest firtattya.

— Mer nem láttónk — mondok.

— Derága világítás lesz e kenteknek — fenyegetőzött az ur, oszt csak hajtott maga előtt bennünköt.

Oszt derága is vót, mer öt-öt pengőt kellett fizetnyi azé az eszszál masinájé.

De ha még letalább láftónk vóna! De még azt a látcsövet is elszette a nimet tölönk, pegy kifizettem az árát.

Ilyen ám ez a Pest! Ott is becsaplyák az embert, ahun nem is gondolná!

A KIVITEL.

— Hiába, a drágaságot csak akkor lehet letörni, ha megszűnik a kivitel.

— Ellenkezőleg! Akkor lehet letörni, ha a kormány mindent ki utd vinni, amit akar.

Készcipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csizpő** és **osizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

FÉRJ ÉS FELESÉG.

— No öregem, hát lemondottok a dohányzásról, amióta me drágult a trafik?

— Dehogy! Csak új rend hozunk be. Becses nőm a Princessasnál marad én pedig a b gózásra térek át.

JOGOS TÖPRENGÉS.

Vasuti bakter (olvassa az u ságot)... Nem sokára az európi légi hálózatot is berendezik. Valjon, ha engem egy ilyen lé hálózat állomására neveznek bakternek, hol legeltetem a kec kéimet?

FELJEBBVITEL.

— Elmegyek a Lakásügyi fel jebbviteli bírósághoz!

— Miért?

— Eddig a pincében laktam és szeretnék az emeletre jutni.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalkozó a felelősséget, aki elolvassa. :-

▼▼▼▼

Mondja kedves Maizner János hirlapíró ur, az Egyetértés, mit kapott ön azért, amiért írta a két ajánlási ívet? (Választ kér a másik kettő.)

Mondja kedves Tóth ur a Csillag utcából, milyen funkciót akar betölteni az ipartestületnél? érdekel az, kit érdekel.)

Mondja kedves Sipos Sámuel ern kefégyári utazó ur, miért eladgált a multkor az asztal körül, talán szembekötösdit játszott? (Kérde, aki látta.)

Mondja kedves Kiss Gyula ur, mit látta jár maga ismét a Kurucz útra? (Kérde az, aki látja.)

Mondják kedves Varga Imre, János István, Ádám Ferenc villos kalauz urak, hogy hányan vannak érdeklődni azután a kis leány után a Simonyi után? (Kérde valaki.)

Mondja kedves Madai ur a mostorpályi utról, még mindig az a szokása, hogy mikor megyen, hátrafele néz? (Kérde, aki nézett.)

Mondja kedves oKvác Lajos ur a Faragó utcából, mit álmódott szeptember harmadikán a Royalban?

Az én szobám.

Az én szobámban lopva jár a bánat,
Benne virít egy szép álmvilág...
Szivem szerelme, hogyha dalba árad:
Elringatnak lágy dal melódiák...

Az én szobámban mindig te vagy jelen;

Az én szobám egy végtelen remény...

Az én szobámból irrogatok néked,

Igaz, szerelmes énekeket én.

Az én szobám egy tiszta diák szoba;

— A finn nyelvtanból is te nevelsz rám,

Az én én szobám, csak mindig te reád vár.

— Jöjj karjaimba édes fess lány

ifj. Radványi Sándor.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-
szintén **Fávarokré**m és **Fá-
szappan** békebeli minőség-
ben, valamint **Hajdusági**
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett)

KÁR.

— Sajnálom, hogy nem vagyok dohányos!

— Miért?

— Most leszoknék a dohányzásról és megtakarítanék havonként legalább 3000 koronát.

A MULT.

— Miért nem veszi feleségül Matildot? Szereti önt és boldoggá fogja tenni. Mi kifogása van ellene?

— A multja.

— A multja? Hiszen éppen a multja kifogástalan.

— Nem is ez baj. Az a baj, hogy a multja nagyon hosszú.

AZ ELSŐ ÁRDRÁGITÓ.

Az első árdrágító Éva volt; aki Ádámnak egy almát csak az egész paradicsomért adott.

Regénytörödékek.

A legények parázs verekedést csaptak és egy parázs a János markába esett. Ez nem jött zavarba: pipájába dugta és rágyújtott.

A gróf mikor bebizonyosodott hogy felesége megcsalja, dühösen be akarta csapni az ajtót, de nem tette, mert hónap vége lévén, félt, hogy nem tudja kiváltani.

Az ezredes, mikor utolsó ezresét is otthagya a kártya-asztalon, bement a másik szobába és csendesen a fizetésére fanyalodott.

... Amélie az ágyhoz lépve, legnagyobb öröme egy idegen lovagot talált benne...

Hah! — rebegé Amanda s megtöré a csendet, melynek darabkáival gyermekei szépen eljátszadoztak.

GYEREKÉSZSZEL.

Lilike az utca tulsó oldalán meglátja a mamáját, aki most elváltan él az apjától.

— Nézd csak — mondja Lilike az öt kísérő nevelőnőnek — az a néni azelőtt mama volt nálunk.

ELŐKELŐN.

Grünné: Hol jártak édesem a husvét szünetek alatt?

Dr. Blauné: Lissabonban voltunk a kongresszuson s onnét átszaladt az uram Sevillába borotválkozni.

Táviratok.

Konstantinápoly.

A zsidók a Vörös tengeren átkeltek.

Corfu.

A verestengeren már átkeltek a zsidók.

Cattaró.

A zsidók a verestenger átkelése után Debrecennek vették utjokat.

Fiume.

A zsidókat a repülő bizottság fogja fogadni.

Reuter-ügynökség.

Megcáfoljuk azon hirt, mint-ha a zsidók a Vörös tengeren átkeltek volna. Régebben ugyan átkeltek, de az már a bibliában is meg van írva. És még kijelentjük, hogy nem Baltazár püspök, hanem Mózes vezette őket.

T. Zs.

Merénylet az orosz cár ellen.

(Kiküldött tudósítónktól.)

Szt. Pétervár.

Az orosz cár ellen merényletet követek el.

Moszkva.

Merényletet követek el a cár ellen.

Odessza.

A cár ellen elkövetett merényletet a cár ellen követek el.

Berlín.

Az itteni orosz nagykövetség megcáfolja azt a hirt, hogy az orosz cár követte volna el a merényletet a merénylő ellen.

Yakaterinbu.

A merénylő a rendőrséget tartóztatta.

Papir emb

Anekdóták.

A KIRAKATOK HUMORA.

M. Rottenbiller utcaifényk pész kirakatában egy ismert nő fővárosi színésznőnek képe van kitéve. A képen ilyen feliratu szalag van: „Leszállító árak!”

TALÁLÓS KÉRDÉS.

— Vajon miért szólítja manában a legtöbb budapesti férfi a hölgyét a régebbi Édesem! Lelkem! Galamb helyett minduntalan csak — gámnak?

VÉDELEM.

— Miért van az, hogy ez Náci, ha éjjel hazamegy, min olyan nehéz botot visz magával — Azért, mert ha megtámják, eldobja a botot és akkor sokkal könnyebben tud szaladni.

NEHÉZ PROBLÉMA.

Hová küldik a sóhivatalot, ha ő kér fizetésjavítást?

SZIREK ANDRA

elsőrendű uri- és egyenruha szabásága angolgyapjuszövetek készítése és egyenruházati sapkákra

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Felelős szerkesztő: SZIKR

Kétkedés.

Bennem újra ének
A régi emlékek,
S csak aztán fakad föl
Szivemből az ének.
A kicsi gondok mind
Apró dallá válnak...
Története: vágynak,
Sok lány kacagásnak.

Tele van a szivem:
Dallal... és virággal;
Emléssel, viharral
— Egy egész világgal!
Föl sir ajakamon
Biztatón az ének,
— Mit is ad még nekem
Vajjon ez az élet?!

ifj. Radványi Sándor.

NEHÉZ AZ UTAZÁS.

— Fájdalom ebben a valuta
erenciás korban oly drága az
zárás, hogy aki külföldre akar
ni, annak vagy dúsgazdag
bernek kell lennie, — vagy
chának...

AZ IS MEGESIK.

— Nézze kérem, ne alkudjék,
nben a maximált áron szá-
m és az sokkal több!

VENDÉGLÖBEN.

— Kérek uborkasalátát tejfel-
lel, sárgadinnyét és egy üveg
hideg vízvezetéki vizet.

— Nem árt meg a nagyságos
ur gyomrának?

— Ép az a céloom; egy-két
heti kosztot meg akarok spó-
rolni.

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kasmír
paplanok kaphatók és
megrendelhetők. Peholy
és gyapju paplanokat ké-
szíték. Alakitok, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Templomok csöndje.

Templomok csöndje borul a szí-
vemre,

Megremeg tőle bennem a lélek..
Városi lárma, éjféli zivaj,
Forró leánycsók s szerelmi dai
Isten, isten véled!...

Erdők magánya, templomok
csöndje

Levett kalappal köszöntelek:
Sose lásson az erdő avarja,
S mindöröké madárdal zavarja
A közelgő hideg telet.

R. Kálmán József.

Legszebb kalapok,

dívatos formákban és színekben
Frank Edénél a megyeháza mellett

A NAGY TEHER.

— János gazda, a határban
beszakadt a föld!

— Nem csoda. Nem bírja a
nagy földadót!

A szerencse-biléta.

Falusi eset.

A minap, hogy vasárnap vót, oszt dolog nm vót, elmentem egy ital bor erányába a Jégengyüthö.

Ott vót má akkor a Matyó sógor is, meg a Tukarcs, aki mindétyig azt neszeli, hun vóna ek-kis potya-ital. Mer itt vót, mivel hogy a sógor mán éppeg a tizegyik pricceltné tartott, oszt mel-lázdott rajta.

Beköszöntem szép szóval, oszt magam is letelepitem, hogy a Tukarcsot elpenderitettem az asztaltu.

— Odébb more! — mondok — a cigány maraggyék csak a kuckóba, usse szokta meg az asztalt.

— Dé nagy ur lett má nó, koma, — acsarkodott a Tukarcs — miótá á féjit meglíolták. Ást hisi kéd, hogy kéd a követ.

Dejazé csak elkotródott az asztaltu a fal mellé, oszt csak a kezit nyugogatta a boré.

Oszt a zsidó is odagyütt utóbb az asztalho, mer olvasott az uly-ságba.

— Mijaz uly-ság, Icig? — kér-dem.

— Óvassa ked — aszongya — oszt élém toltá.

Hogy a nagy betüköt hama-rébb mettudom tapasztalni, mind a kicsinyt, akitü teméntelent beleraknak az uly-ságba, hát olyant néztem, aki nagy betüs.

Oszt tanátam is, mer óvas-tam, hogy aszongya:

„Török szerencséje örök“,

„Kis szerencséje nagy“,

„Lukácsná az Isten áldása“.

— Ejnye — mondok — de furesa uly-ság van.

— Hogy: má ugyan mi? — firtattya jaz Icig.

— Mije? — mondok, oszt el-olvasom nek is hangosan.

— Isz a nem uly-ság — ellen-kezik a Jégengyütt — ha irdetés

— Mijaza indetés? — firta-tom.

— Nem egyeb, ha az, hogy osztálysorsjegyet kinának kend-nek.

— Nekem? — csudákozom.

— Kednek ám — erősityi.

— Hát hunnan ismernek en-gem? — megest csak firtatom.

— Májén azt nem tom — feleli jaz Icig — de hogy ked-nek kinálylyák, azt akarki lát-hattya.

— Má honnan láthatná?

— Ami nyomtatásba van, csak olvassa ked.

Oszt olvasom továbbat is, hát rittyig avvót, hogy aszongya:

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállolom. — Használt
kalapokból uja k a t
:: :: készítek. :: ::

Beliczay

kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

„Vegyen sorsjegyet mir-lönk“.

— Ühm! — gondótam r-gamba — demá ezt memmu-tom az asszonymnak is, ha örüllön, hogy az emberiv-nyomtatásba beszének.

— Mongya csak Icig szo-széd, mijaza osztálysorsjeg-— mondok egy idő mulva.

— Szerencse-biléta — felel

— Oszt mijé szerencse? — firtatom megest.

— Nem egyebé, ha azé, hog-ezeken a bilétákon minden m-sogyik ember nyer.

— Oszt mennyit? — kérde-a zsidót.

— Ki egy millionyt, ki m-kétszáz koronát — erősiti.

— Ne bomollyék, Icig szo-széd — mondok.

— Ott van irásba, má peg-nem hazudik, csak olvassa k

— Oszt csakugyan ott v-nyomtatásba.

Demájebbü veszek — gonc-tam — ha aggyig élek is.

— Oszt mit kóstá? — kérc-az Icigtü.

— Hogy: egész tizenket-fél hat, negyed három korona-aszongya.

— Mijaza negyed? — mege-kérdem.

— Negyed, az fertály — o-sított fei a zsidó.

— Így má értem — mondo-— Oszt hun lehetne ezt kapny

— Én is eladok, ha akar ke-venni.

— Ide vele — mondok, os-az Icig kivette a nagy bugyei-oszt az uja közt pergetett holr-cifra papirost.

— Én is veszek — kaját M-tyó sógor.

— Jó lesz a — ondok — h